

असत्सम्बन्धिनि “स रथेन रथीतमोऽस्माकेनाभिधुम्बना”

ऋ० ६, ४५, १५ । लोके तु आस्माकः ।

अस्मि अयं अस-मिन् । अहमर्थे, “त्वामस्मि वस्मि विदुषां समवायोऽत्र तिष्ठति” सा० द० । “अस्मिता” । “हुडुम-नास्मि सागरम्” रघुः “ब्रह्मैवास्मि न शोकभाक्” ।

अस्मिता स्त्री अस्मि-भावः तत् । अहमिति ममेतिवैयर्थ्याने “अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः” पात० सू० सचाभि-मानोमोह इत्युच्यते यथाह सां० कौ० । “देवा ह्यष्टवि-धमैश्वर्यमासाद्याऽष्टाभिमानिनोऽणिमादिकमात्मोयं याच-तिकमभिमन्यन्ते इति सोऽयमस्मितामोहोऽष्टविधैश्वर्यं विषयत्वादष्टविधः” तल्लक्षणसक्तं पात० सू० । “दृग्दर्शनं यत्कौरेकात्मतेवास्मिता” इत्युक्तिः पुरुषः दृश्यते इति दर्शनं तच्छक्तिः बुद्धिः शक्तिशब्दोयोग्यतार्थः भोक्तृभोग्ययो रत्यन्तविभक्तयोर्दृग्दृश्योरविद्याकृता आत्मता तादात्म्यम् इवशब्देन अहमस्मीत्यस्य भ्रान्तिकृतत्वम् तादात्म्यस्य द्योतितम् सास्मित्यर्थः इयं हृदयपन्थिरित्युच्यते ब्रह्मवादिभिः इति” उक्तिः ।

अस्मृति स्त्री अभावे न० त० । स्मरणभावे ।

अस्यवामीथ न० अस्यवामेति शब्दोऽस्त्वत् स्तुते मत्वर्थे क । अस्य वामेति शब्दशुक्ते स्तुते तच्च स्तुतम् “अस्य वामस्य पलितस्य” इत्यादिकं द्विपञ्चाशद्वचम् ऋ० १, १६४, स्तुतम् । “स्तेयं कृत्वा द्विजोमोहात् तिरात्रोपोषितः शुचिः । स्तुतं जम्पाऽस्यवामोयं क्षिप्रं सुच्येत किल्बिषात्” ऋग्विधाने १, २२६, । महाव्रते वैश्वशस्त्रं वैश्वदेवं निविहानं द्विप्रतोक्तं तत्रास्य वामदेवस्तेत्यादिकमेकचत्वारिंशद्वचं प्रथमं, प्रतीकम् तच्च पञ्चमारण्ये स्तुतितम् “अस्य वामस्य पलितस्य हेतुरिति” दैवतमसम् एकचत्वारिंशद्वचम् तच्च तस्मिन्नेव स्तुते “गौरीर्म्मिमाय सलिलानि” इत्यन्तमेक-चत्वारिंशद्वचम् । “सद्यत् जम्पास्यवामीयं शिवसङ्कल्पमेव च अपहृत्य सुवर्षन्तु क्षणाद्भवति निर्मलः” मनुः कुल्लू० एतद्वाख्याने अस्य वामस्य पलितस्येति पाठः लिपिकर-प्रमादकतः पलितस्येति स्तुते पाठदर्शनात् ।

अस्यहृत्य पु० हन-वा कप् न० त० असिना अहृत्यः ३त० ।

खड्गेनाहननोये अनुशतिकादिकार्थम् । [शतिका० ।

अस्यहेति पु० असिरहेतिर्यस्य । खड्गासाधने योषे । अनु-

अस्यद्यत लि० अमिरद्यतोयेन वा परनि० । उद्धृतखड्गे ।

अस्य पु० अस-रन् । १कोषे २कोषे च । ३रुधरे ४चतुर्जले चन०

अश्वशब्दे उदा० ।

अस्यकण्ठ पु० अस्यः कण्ठ इव कण्ठोऽस्य अस्यकण्ठकण्ठो वास्य । वाणे हारा० तस्य पातने हि शत्रु रुधिराक्तं सुख-त्वात् कोणाकारसुखत्वाच्च तस्य तथाक्तम् ।

अस्यखदिर पु० अस्यवर्णं रक्तवर्णः खदिरः । विट्खदिरे ।

अस्यज न० अस्मात् रुधिरात् पाकेन जायते । मांसि ।

तस्य रुधिरजातत्वमस्यकण्ठशब्दे ५५८ पृष्ठे दृश्यम् ।

अस्यप पु० अस्यं रुधिरं पिबति पा-क । १राक्षसे २तद्देवताके

मलानखले च । ‘द्विरागमं लघुभ्रुवे चरेऽस्त्ये मृदूडुनि’

सुहृत्तं चि० किप् अस्यपाष्यत् । [रक्तशोके भिण्डाष्टके ।

अस्यपत्नक पु० अस्यमिव रक्तं पत्नस्य संज्ञायाम् कन् ।

अस्यपा स्त्री अस्यं पिबति पा-किप् क वा । (जो क) जलौ-

कसि । तस्याः भेदादिकं सुश्रुते दर्शितं यथा “अथ

जलायुका वक्ष्यन्ते । जलमासासायुरिति जलायुका

‘जलमासामोक इति जलौकसः । ता द्वादश तासां

सविधाः षट् तावत्य एव निर्विधाः । तत्र

सविधाः कृष्णा कर्जुरा अलङ्गर्हा इन्द्रायुधा सासुद्रिका

गोचन्दना चेति । तास्त्रज्जनचूस्त्रवर्णां पृथग्विधाः कृष्णा ।

कूर्म्ममत्स्यवदायता छिन्नोद्धतकुक्षिः कर्जुरा । रोमशा

महापाश्यां कृष्णसुख्यलङ्गर्हा । इन्द्रायुधवद्दूर्ध्वराजिभि-

चित्रिता इन्द्रायुधा । दैवदक्षितपोतिका विचित्रपुष्पाकृति

चित्रा सासुद्रिका । गोष्ठयणवदधोभागे द्विधाभूताकृति-

रणसुखी गोचन्दनेति । तामिदं पुरुषे दंशे श्वयधुरति-

मात्रं कण्डूर्मूर्च्छां ज्वरोदाहृष्यर्दिर्मदः सदनमिति

लिङ्गानि भवन्ति । तत्र महागदः पानालेपननस्यकर्मा

दिपूयोज्यः । इन्द्रायुधादष्टमसाध्यमित्येताः सविधाः

सचिकित्तिता व्याख्याताः ॥ अथ निर्विधाः । कपिला

पिङ्गला शङ्खुसुखी मूषिका पुण्डरीकसुखी सावरिका चेति ।

तत्र मनःशिलारज्जिताभ्यामिव पार्श्वार्थ्यां पृष्ठे स्निग्धसुह-

वर्णा कपिला, किञ्चिद्रक्ता वृत्तकाया पिङ्गायुगा च पिङ्गला ।

यत्तद्वर्णा शीघ्रपायिनो दीर्घतोऽङ्गसुखी शङ्खसुखी । मूषिकाकृति

वर्णानिष्टगन्धा च मूषिका । सुहवर्णा पुण्डरीकसुख्यवक्त्रा

पुण्डरीकसुखी । स्निग्धा पद्मपत्रवर्णाष्टादशाङ्गुलप्रमाणा

सावरिका सा च पञ्चर्थे । इत्येता अविषा व्याख्याताः ॥

तासां यवनपाण्डुरसह्यपोतनादीनि ज्ञेयानि । तेषु

महाशरोरा बलवत्यः शीघ्रपायिन्यो महाशना निर्विषाश्च

विशेषेण भवन्ति ॥ तत्र सविषमत्स्यकीटदर्दुरमूलपुरीष

कोयजाताः कलुषेष्वास्तु च सविषाः ॥ पद्मोत्पलनलिन-

कुसुमसौगन्धिककुवलयपुण्डरीकशैवालकोयजाता विमलेष